

Politiet kan forlange, at der for Kommunekassens Regning etableres Bagthold til Assistance for Posten eller Andre, hvor det paa Grund af udlagte midlertidige Veie eller andre særlige Forhold anses nødvendigt.

§ 19.

Er der ikke Bro over et Vandløb, der skærer en Veie, paa hvilken Snekastning skal finde Sted, bliver Vandløbet at opise til mindst 3 Alens Brede, forsaavidt der ikke kan fjøres over Tjen. Det bliver derhos, om fornødent, med tvinesaldende Marker at betegne, hvor Færdselen skal gaa.

§ 20.

Politimestrene have at føre Tilsyn med, at Alt, Snekastningen vedrørende, navnlig paa Postruterne, tilbørlig udføres. Overtilsynet med Snekastningen føres af Amtmanden, som i fornødent Fald kan lade Arbeidet udføre for den forsømmelige Kommunes Regning.

§ 21.

De i det foregaaende for Landkommunerne givne Regler finde ogsaa Anvendelse paa de med Hensyn til Fattig- og Skolevæsen under en Kjøbstad hørende Landdistrikter.

§ 22.

Efter denne Lov, der ikke gælder for Kjøbenhavn eller for Færøerne, bliver Snekastningen at ordne fra den 1ste December 1890, fra hvilket Tidspunkt Regulativ af 20de December 1799 samt Lov om Snekastning af 30te December 1858 ophæves.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De mugjældende Regler for Snekastningsvæsenet, som støtte sig til tvende paa væsentlig forskjellige Principer grundede Lovforskrifter, Reglement af 20de December 1799 og Lov af 30te December 1858, og som nærmere ere udviklede ved en paa talrige administrative Afgjørelser grundet Praxis, ere paa mange og væsentlige Punkter uklare og mangelfulde. Medens Reglementet af 20de December 1799 foreskrev, at Veiene skulde fordeles til Snekastning til de indenfor en vis Afstand tilgrændsende Gaarde og Husbeboere efter Forholdet hele og halve Gaarde m. m., skal efter Lov af 30te December 1858, der med Hensyn til selve Grundlaget for Forpligtelsen henholder sig til Bestemmelserne i fornævnte Reglement, Fordelingen af Arbeidet ske efter et af Amtsraadet forfattet Regulativ, hvorved Hartkornets Størrelse, Assuranceværdien af Bygningerne, forsaavidt der af disse svares Bygningsskat, Bedriften, der føres i samme, samt Folkeholdet lægges til Grund.

Efterhaanden som Forholdene paa Landet have udviklet sig, have disse Bestemmelser vist sig vanskelige at anvende Praxis, og Vanskeligheden er i høj Grad bleven forøget derved, at den ved Reglementet af 1799 foreskrevne Ordning — Fordeling af Veiene til Eiendommene efter Beiparter — uden nogensinde udtryffeligt at være ophævet, gennem Udviklingen i Praxis er bleven afløst af en Fordeling, ved hvilken hver enkelt Snekastningspligtig ansættes til Ydelse af et vist Mandstap. Som en Følge heraf har der idelig været reist Tvivl, dels om Betingelserne for Snekastningspligten overhovedet, dels om, hvorledes Reglerne i Reglementet af 1799 skulle indordnes i hele Systemet. Hertil kommer, at der i den senere Tid fra forskellige Sider er reist Krav om en Reform paa flere Punkter — navnlig saaledes med Hensyn til Reglerne om Ydelse af Snekastning i Forhold til udenkommunalt Hartkorn og til Hartkornet paa Skovstrækninger — og man har herefter fundet det rettest at søge hele Snekastningsvæsenet ord-